

Téli emlék a Hargitáról

Valamikor egyetemista koromban szerveztünk sielést Hargitafürdőre. Akkoriban nem volt annyira felkapott hely, megesett, hogy csak nekünk járt a „macskás” felvonó egész nap. Igaz, az is előfordult, hogy az éjjel frissen esett havat reggel nekünk kellett letaposni, hogy tudjunk síelni. Egyszer beleuntunk a sísportha és kirándulást szerveztünk a Csicsói-Hargitára. Óriási volt a hó, sokszor derékig ért. Eleget szenvedtünk, mire felértünk, de megérte. A látványtól leestem az állunk. A fenyőket teljes egészében befújta a hó, vastag hópáncél fedte. A tél avangárd hőszoberparkot varázsolt a

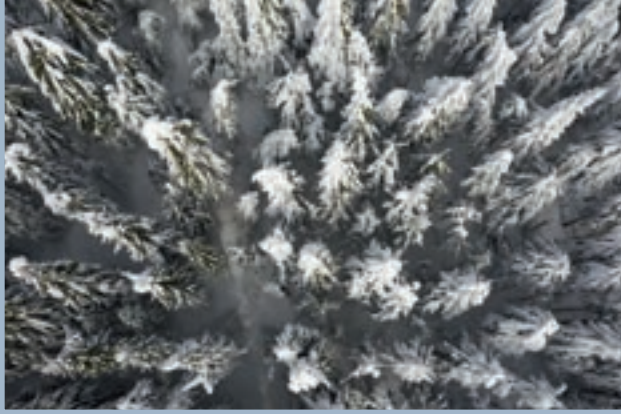
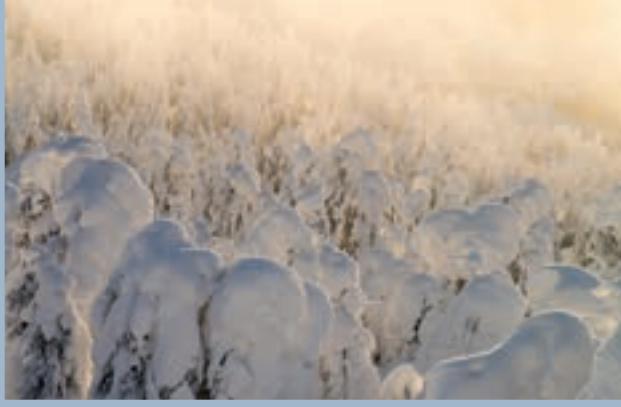
Hargita tetejére. Nem lehetett eldönteni, hogy a fenyők tartják a havat, vagy pedig már az összefagyott jégpáncél tartja a fenyőket. A látvány magával ragadó volt, láttuk az egész Déli-Kárpátok vonalát, előtűnt a Fogaras hosszú gerince, mellette a Királykő éles hegytömbje, majd a Bucsecs. Akkor még papírképeket készítettem, és a naplementét sem vártuk meg, viszont megfogadtam, hogy visszajövök és megörökítem azt a csodát. Nem gondoltam, hogy több mint húsz évet kell várni, mert mint kiderült, nem ismétli a természet oly sokszor önmagát. Többször szerveztünk Erdélybe téli túrát, reményked-

ve, hogy még egyszer részem lehet ebben a látványban. Tavaly januárban végre ismét láthattam, amire oly sokáig vártam. A szép fotókhöz folyamatosan szemmel kellett tartani az időjárás-jelentést, hisz nagyon sok borús és ködös nap követte egymást. A megfelelő pillanatban viszont ott voltam.

Az, hogy csak ritkán fordul elő ez az esemény, ne szegje senki kedvét, bármikor jár arra az utazó, csodás látványban és élményben lesz része. Érdemes fölkeresni a Madarasi-Hargitát és a Csicsói-Hargitát is.

Molnár Péter

FOTÓ: MOLNÁR PÉTER

